

Skatteministeriet

28. november 2016
J.nr. 15-2232670

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 28 - Forslag til Lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til Folketingets Ombudsmand, overførelse af sager om fradrag for forbedring af grundværdi fra Landsskatteretten til vurderingsankenævnene, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelser om godtgørelse og ved overspringelse af klageinstans i sager om ejendomsvurderinger, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 3 af 2. november 2016.

Karsten Lauritzen

/ Per Hvas

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 2. november 2016 fra Ernst & Young om høringssvar til L 28. jf. L 28 - bilag 5.

Svar

Høringssvaret fra Ernst & Young (EY) indeholder en række kritikpunkter vedrørende lovforslagets bestemmelse om ikke at yde omkostningsgodtgørelse i sager om klage over afgørelser om omkostningsgodtgørelse.

Hertil bemærkes, at SKAT til brug for sin vurdering af rimeligheden af størrelsen af den sagkyndiges honorar normalt forelægger honorarspørgsmålet for den sagkyndiges klagenævn, hvis den sagkyndige er tilknyttet et sådant, f.eks. gennem en brancheorganisation som FSR-danske revisorer eller Foreningen Danske Revisorer, eller hvis den sagkyndige er advokat, for Advokatnævnet. SKAT tillægger afgørelsen fra Advokatnævnet eller brancheorganisationerne klagenævn væsentlig betydning for afgørelsen om omkostningsgodtgørelse.

Som der også peges på i bemærkningerne i lovforslagets afsnit 3.4.1. angår langt de fleste rimelighedsvurderinger sager, hvor den sagkyndige ikke er advokat eller er tilknyttet en brancheforening med klagenævn. Forslaget vil derfor, for så vidt angår spørgsmålet om prøvelse af SKAT's rimelighedsvurdering, først og fremmest have betydning i sager, hvor rådgiver ikke er advokat eller er tilknyttet en brancheorganisation med klagenævn.

Der er efter Skatteministeriets opfattelse ikke belæg for at antage, at forslaget vil afholde mange skatteydere fra at klage i deres skattesag. Ses der bort fra særlige sagskomplekser vedr. samme rådgivere og samme godtgørelsesspørgsmål, har SKAT i perioden 2012-2015 imødekommet ansøgningerne fra de godtgørelsesberettigede fuldt ud i ca. 89 pct. af sagerne. I de øvrige ca. 11 pct. af disse ansøgningssager har SKAT desuden imødekommet ca. 65 pct. af ansøgningerne delvist. Der er ikke grundlag for at antage, at SKAT helt eller delvist vil give afslag på en større andel af ansøgningerne efter lovforslagets vedtagelse.

Som det fremgår af lovforslagets afsnit 3.4., har den administrative klageinstans i perioden 2012-2015 truffet afgørelse i 975 sager om klage over SKAT's afgørelse om omkostningsgodtgørelse. Sagerne angår alle typer af klager over SKAT's afgørelser om omkostningsgodtgørelse. I 912 af disse sager er der sket stadfæstelse, tilbagekaldelse af klagen, skærpelse af SKAT's afgørelse eller henlæggelse af sagen. I ca. 94 pct af disse sager har påklage af SKAT's afgørelse således ikke ført til et ændret resultat for den godtgørelsesberettigede.

Det kan herudover oplyses, at af de 975 sager er 23 sager (ca. 4 pct.) blevet indbragt for domstolene. I alle sagerne er afslutningen ved domstolene sket til fordel for ministeriet på nær i ét sagskompleks bestående af 3 sager om samme spørgsmål og rådgiver. En enkelt sag verserer forsat, idet den godtgørelsesberettigede har anket sagen til Landsretten.

Tallene indikerer, at påklage af afgørelser om omkostningsgodtgørelse i en stor del af sagerne sker i unødigt omfang, hvor det ikke kan udelukkes, at det forhold, at der også ydes omkostningsgodtgørelse i sådanne sager, i sig selv kan være et incitament til at klage.

Endelig er det vigtigt at understrege, at der fortsat vil være myndighedskontrol med SKAT's afgørelser. Der kan således fortsat klages over SKAT's afgørelser om omkostningsgodtgørelse, om end der ikke kan ydes godtgørelse til udgifter til sagkyndig bistand. Det er tilsvarende muligt at følge udviklingen i SKAT's afgørelser om omkostningsgodtgørelse i de årlige redegørelser til Folketingets Skatteudvalg.

Jeg finder det er vigtigt, når ordningen udvides, at der sikres en balance og rimelighed i godtgørelsesordningen, så ordningen ikke tilskynder til, at der klages i unødigt omfang. Forslaget tager sigte på at skabe en sådan balance og rimelighed i godtgørelsesordningen.